O, Doamne mare!

1

O, Doamne mare,
Când privesc eu lumea
Ce ai creat-o
Prin al Tău Cuvânt,
Fiinţele cempodobesc
natura
Cum lentreţii cu braţul
Tău cel sfânt,

O, Doamne mare!

R

//: Atunci Îţi cânt,
Măreţ Stăpânitor:
Ce mare eşti,
Ce mare eşti! ://

O, Doamne mare!

2

Privirea când mio-nalţ
Şi văd minunea:
Mulţimea astrelor lucind pe cer,
Măreţul soare,
Cât şi blânda lună
Plutind, ca mingi de aur, prin eter,

O, Doamne mare!

R

//: Atunci Îţi cânt,
Măreţ Stăpânitor:
Ce mare eşti,
Ce mare eşti! ://

O, Doamne mare!

3

Când întâlnesc
Pe Domnun Cartea Sfântă
Şi când zăresc
Mulţimea dendurări,
Peai Săi aleşi
Cum ia iubit întruna
Şi ia condus prin
binecuvântări,

O, Doamne mare!

R

//: Atunci Îţi cânt,
Măreţ Stăpânitor:
Ce mare eşti,
Ce mare eşti! ://

O, Doamne mare!

4

ŞiL văd pe Domnul
Pe pământuacesta ca serv,
Dar plin de dragoste şi har.
Zăresc în duh amaral
suferinţă
Şi mântuirea ce mio dă în
dar.

O, Doamne mare!

R

//: Atunci Îţi cânt,
Măreţ Stăpânitor:
Ce mare eşti,
Ce mare eşti! ://

O, Doamne mare!

5

Când Domnul sfânt
Va revenin mărire
Şi când voi sta uimit în faţa Sa,
Eu voi striga în sfântă adorare:
„Ce mare eşti, Ce marei slava
Ta!“

O, Doamne mare!

R

//: Atunci Îţi cânt,
Măreţ Stăpânitor:
Ce mare eşti,
Ce mare eşti! ://